

Tutunmak Acılara

– Zmnszz... · 16 Haziran 2010

keşke,
sana ihtiyacım olmadığına inanabilseydim...

yoruldum,
tutundum kendime..

bir kaç gökyüzü geçti herşeyi öylece bırakalı
dokunmadan ücra geçmişe
dokunamadan ardından şehre düşen gölgene,
dağınık bir denize dalıyor pencereden sessizliğim
içim tuhaf
içimde birşeyler mahfoluyor
bu yaşam, acı benliğime zevce
sağduyum lal
ve her gün
geçen an/da yalnız/lığa kapılıyorum,
her gün yenisinde üşürüm
her gün sesi eskiyor fikrimde
eksilen zaman sensizlikten götürüyor
tükettiği gibi senliğimi..

sanki,
için için ateşte boğuluyorum
nefesim su"ya muhtaç
muhtaçlığım ızdırıp ahdime

ben,
ben ibrahim değilim Tanrım !!

bunca h/ar altında
ten'in tenime toprak
ıssızlaşıyor özüm azapla..

vakitsizce,
gitmeli diyor birileri ulu orta

birileri gidiyor
zaman akıp gidiyor şakaklarımdan soğuyorum, ellerim kesiliyor aniden kaskatı
aşk_ı sır bu
bab_ı sen hecelerde
taşıyor senliğim
sarılıyorum,
zifır saçların savruluyor boşlukta
avuçlarımda yumuk ellerin
biliyorum,
benliğimi saracak gidişlerin ayak sesleri
saplanacak beynime ağrı gibi
çığlıkları gayya'nın..

olsun,
bir otel odasında düşkün bulurum silüetimi
her lehçe kurutur damarlarını düşlerin
sığ bir aydınlık sen halinde göğsümde
karşımda şehir
bir yaprak düşer
sarı ve sonbahar olur uykusuzluğum
başlar yağmur
soluk soluğa koşarım s/an"a kavuşmaya
sen,
kaç asır"dır yağıyorsun ki üstüme
ve güneş kaç asır'da kurutur ki tenimi
sen/le sırlıslam olmuşken..

ağzım zehir dilim sen kırağı
ilk defa haykıramıyorum yalnızlığında kabusların
ilk defa
rehin kalacak ayasında gözlerimin tutsak damlalar,
karanlığa doğmadan
anaçlığında ay ışığının
hayalin berrak
yüzüm dilsiz
hükmü kalmıyor hiçbir intiharın
imgenin rahminde..

artık hayat,

beni suçlayarak çürütsede
gördüklerime geç
duydularıma aciz
keskin bir aşk
şah damarımın üstünde

acıyor/um,
kızıl bir sızıntı yüreğimde...

Zmnszz

...